

דף יט.

עין משפט א.ב.

או"ח סימן תקמה סעיף ג.

עיינ לעיל דף יח: עין משפט ו.ז.

עין משפט ג.

יו"ד סימן ת סעיף א

א. השבת אינו מפסיק האבלות ועולה למנין שבעה שהרי קצת דיני אבלות נוהגים בו בדברים שבצינעא כגון רחיצה ותשמיש.

ב. דברים שבפרהסיא אסורים בשבת, וצריך ללבוש מנעליו ולזקוף המטה מכפייתה ולא ללבוש בגד קרוע *.

ג. תלמוד תורה הוי דבר שבצינעא ואסור², אבל לחזור הפרשה כיון שחייב אדם להשלים פרשיותיו עם הצבור הוי כקורא את שמע ומותר.

ד. קראו לאבל לעלות לתורה ביום שבת צריך לעלות שאם אינו עולה הוי דבר שבפרהסיא ואסור. ר"ת היו קוראים אותו בכל פעם שלישי ואירע בו אבילות ולא קראו החזן ועלה הוא בעצמו, ואמר כיון שהורגל לקרותו שלישי בכל שבת הרואה שאינו עולה אומר בשביל אבילות הוא נמנע והוי דבר שבפרהסיא.

הגה: כהן שהוא אבל ואין כהן אחר בבית כנסת מותר לקרותו, אבל בענין אחר אסור.

א. האבל צריך להחליף בגדי חול וילבש בגדי שבת דהוי פרהסיא, ובפרט אם האבל כל השנה כולה נוהג לכבד השבת כדין. ברכי יוסף.

ב. כתב הרש"ל דאבל שיום מילת בנו בשבת אין לו לעלות לתורה, אע"פ שנהגו במקצת מקומות שאבי הבן הוי חיוב לעלות ביום מילת בנו, מ"מ לא מקרי פרהסיא אם אינו עולה. באר הגולה אות ה'.

חתן תורה שאירע לו אבילות יכול להפטר מחתן תורה. ברכי יוסף. וכן ש"ץ שרגיל לקרוא בתורה אם הוא אבל לא יקרא, שיכול להשמט וללכת לבית כנסת אחרת, שם. אם לא שזה שעת הדחק ואין ביכנ"ס אחר ואינו יכול להשמט, יש להתיר לו בשעת הדחק לקרוא. שם בברכי יוסף.

עין משפט ד.

יו"ד סימן שצט פעיף ב. ה.

ב. ו. בחו"ל שעושים שני ימים טובים מונה השבעה מיום טוב שני האחרון כיון שמדבריהם הוא עולה מהמנין, ומונה מאחריו ששה ימים בלבד.

ה. י. אם חל אחד מימי שבעת האבלות בערב הרגל חוץ מיום השביעי מותר לכבס אבל לא ילבשנו עד הלילה וטוב ליזהר מלכבס עד אחר חצות, כדי שיהיה ניכר משום הרגל הוא מכבס אבל לרחוץ אסור עד הלילה.

ויש מתירין לרחוץ אחר תפלת המנחה סמוך לחשיכה.

הגה: וכן נוהגין.

עין משפט ה.

יו"ד סימן שצט פעיף ו

ו. יא. ר"ה ויום הכיפורים חשובים כרגלים^א לבטל האבלות.

עין משפט ו.

יו"ד סימן שצט פעיף ח

ה. יג. נהג שעה אבילות לפני חג השבועות הרי אותה שעה כשבעה, ויום העצרת כיון שאם לא הקריב קרבנות עצרת בעצרת יש לו תשלומין כל שבעה חשוב חג השבועות כשבעה, הרי י"ד יום, ומשלים עליהם ט"ז אחרים. ויום השני של חג השבועות בחו"ל עולה למנין הט"ז.

דף יט:

עין משפט א.ב.ג.

יו"ד סימן שצט פעיף ג

ג. ז. אם קבר את מתו שבעה ימים לפני הרגל ונהג בהם גזירת שבעה, הרגל מבטל ממנו גזירת השלשים, אפי' חל יום השביעי בערב הרגל

ג. ממשנה מו"ק דף י"ט ע"ב, וכרשב"ג דנפסקה הלכה כמותו בדף כ"ד ע"א.

דמקצת היום ככולו ועולה לכאן ולכאן^ז, ומותר לו לכבס ולהסתפר בערב הרגל.

הגה: והיינו סמוך לחשכה, ובערב פסח מותר בכל אחר חצות היום. ועדיף שיגלה קודם חצות דאחרים אסור להם לגלה אחר חצות.

ג. ח. הל שמיני לאבלות ביום שבת שהוא ערב הרגל מותר לכבס ולהתרחץ בערב שבת.

ואם לא גילה בערב שבת או בערב הרגל מותר לו לגלה מייד אחר הרגל שכבר נתבטל ממנו גזירת השלשים. אבל בחול המועד לא יגלה כיון שהיה אפשר לו לגלה בערב יו"ט קודם הרגל.

ואם חל שביעי של האבל ביום שבת שהוא ערב הרגל אסור לגלה בערב שבת, אבל מותר לגלה אחר הרגל מיד. ואפי' בחול המועד מותר לו לגלה כיון שלא היה יכול לגלה קודם הרגל.

עין משפט ד. יו"ד סימן שצה סעיף א

א. כיון שעמדו המנחמים מליד האבל ביום השביעי מותר בכל הדברים שאסור בהם תוך שבעה, דמקצת היום^ח ככולו.

וכיון שהנץ החמה ביום השלשים בטלו ממנו גזרת השלשים.

הגה: אם אין מנחמים רגילים לבא ביום שביעי ממתנינים עד אחר שחרית שעה שהמנחמין רגילים לבא בשאר הימים.

עין משפט ו. או"ח סימן תקמה סעיף י

יב. אם חל אחד מתוך שבעת ימי האבילות חוץ מיום השביעי בערב הרגל, מותר לכבס הבגדים ולא ילבש אותם עד הלילה ויזהר לכבס אחר חצות היום, אבל לרחוץ אסור עד הלילה, ויש מתירים לרחוץ אחר

ד. וא"כ אין גזירת שלשים כלל מערב הרגל, ע"כ מותר להסתפר.

ה. כ"כ התוס', והרא"ש במו"ק י"ט ע"ב, אבל הרמב"ן כתב דגם מקצת בלילה עולה, ולא דוקא מקצת היום, וכתב הרמב"ן שכן הורה ר"ת בשעת הדחק. הגאון אות א'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

המנחה סמוך לחשיכה.

הגה: ובמקום שנוהגים איסור רחיצה וכיבוס כל השלשים אסור, דהרגל אינו מבטל ממנו רק גזירת שבעה ולא גזירת השלשים.

י"ד סימן שצטט בעיף ה

ה. י. אם חל אחד מימי שבעת האבלות בערב הרגל חוץ מיום השביעי מותר לכבס אבל לא ילבשנו עד הלילה וטוב ליזהר מלכבס עד אחר חצות, כדי שיהיה ניכר משום הרגל הוא מכבס אבל לרחוץ אסור עד הלילה.

ויש מתירין לרחוץ אחר תפלת המנחה סמוך לחשיכה.

הגה: וכן נוהגין.